RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

nr. 235.068 van 14 juni 2016
in de zaak A. 202.232/IX-8115

In zake: Wilfried WOUTERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Guido Wuyts
kantoor houdend te 2200 Herentals
Lierseweg 116
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS, vertegenwoordigd door de scholengroep 1 “Ant1gon”
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 oktober 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de algemeen directeur van de scholengroep 1 van het Gemeenschapsonderwijs van 31 augustus 2011 om Wilfried Wouters niet aan te stellen “als TADD”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij en de verwerende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 2 mei 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Roel De Cleermaecker, die *loco* advocaat Guido Wuyts verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Jan Fransen, die *loco* advocaat Marc Stommels verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is sedert het schooljaar 2005-2006 tijdelijk aangesteld als leraar maritieme opleiding aan het KTA Zwijndrecht-Cenflumarin, onderwijsinstelling die behoort tot de scholengroep 1 ‘Ant1gon’ van het Gemeenschapsonderwijs.

3.2. Op 12 mei 2011 kent de directrice van de betrokken school als eerste evaluator aan verzoeker een evaluatie ‘onvoldoende’ toe.

Na bezwaar van verzoeker, geeft de directrice op 27 mei 2011 aan verzoeker te kennen dat zij haar evaluatie ‘onvoldoende’ handhaaft.

3.3. Op 23 juni 2011 wordt verzoeker per e-mail het volgende meegedeeld:

> "Uw aanvraag voor een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur (TADD) voor het ambt van Leraar met vak(ken)/opleiding(en)/module(s) TV + PV Scheepswerktuigkunde + TV Scheepvaart, werd op 23/06/2011 goedgekeurd door scholengroep 1 Antwerpen."

3.4. Op beroep van verzoeker vernietigt de kamer voor het Gemeenschapsonderwijs van het college van beroep op 6 juli 2011 de evaluatiebeslissing van 12 mei 2011 en de handhaving van deze beslissing, omdat de eerste beslissing de op straffe van nietigheid voorgeschreven vermelding van de beroepsmogelijkheden niet vermeldt en de handhaving het lot moet ondergaan van de gehandhaafde beslissing die van rechtswege nietig is.

3.5. Op 26 augustus 2011 kent de directrice aan verzoeker andermaal een beoordeling 'onvoldoende' toe, waarbij ditmaal in de beslissing ook de beroepsmogelijkheden worden vermeld.

Verzoeker tekent tegen deze evaluatiebeslissing beroep aan bij de bevoegde kamer van het college van beroep.

3.6. Bij schrijven van 31 augustus 2011 deelt de directrice van het KTA Zwijndrecht-Cenflumarin aan verzoeker mee:

> "Rekening houdend met het belang van de school en van de leerlingen en gelet op het evaluatieverslag met conclusie 'onvoldoende' beslis ik om u niet aan te stellen per 1 september 2011."

Tegen die beslissing heeft verzoeker op 27 oktober 2011 bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring ingediend, ter griffie gekend onder nr. A. 202.233/IX-8110.

3.7. Eveneens op 31 augustus 2011 geeft de algemeen directeur van de betrokken scholengroep aan verzoeker te kennen:

> "Ik krijg kennis van het evaluatieverslag met conclusie 'onvoldoende' en de beslissing van uw directeur om u niet aan te stellen. Voor zoveel als nodig deel ik u mee dat u ook als TADD niet aangesteld wordt.
> Huidige beslissing neem ik als algemeen directeur bij hoogdringendheid.
> Deze beslissing wordt voorgelegd op de eerstvolgende vergadering van de raad van bestuur van de scholengroep."

Dit is de thans bestreden beslissing.

3.8. Op 5 oktober 2011 beslist de kamer voor het Gemeenschapsonderwijs van het college van beroep om de evaluatie 'onvoldoende' van 26 augustus 2011 te vernietigen. Deze beslissing van 5 oktober 2011 wordt bij arrest nr. 223.506 van 17 mei 2013 vernietigd door de Raad van State.

Daarop beslist de bevoegde kamer van het college van beroep op 12 september 2013 andermaal om de evaluatiebeslissing van 26 augustus 2011 te vernietigen. Bij arrest nr. 229.367 van 27 november 2014 vernietigt de Raad van State deze beslissing van het college van beroep van 12 september 2013.

Op 26 februari 2015 bevestigt het college van beroep de initiële evaluatie 'onvoldoende'. Een door verzoeker hiertegen ingesteld beroep tot nietigverklaring (zaak A. 215.745) is door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 234.920 van 2 juni 2016.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie

4. In het auditoraatsverslag wordt opgeworpen dat de verwerping van verzoekers beroep in de zaak A. 215.745 tot gevolg heeft dat de evaluatie 'onvoldoende' definitief is, dat verzoeker op grond van de artikelen 73*quaterdecies* en 86, 10°, van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden Gemeenschapsonderwijs (hierna: rechtspositiedecreet) "terecht niet (verder) werd aangesteld, in om het even welke hoedanigheid" en dat hij "juridisch in de voorwaarde [verkeerde] waaronder hij diende te worden ontslagen".

Hieruit volgt, aldus het auditoraatsverslag, dat verzoeker het vereiste belang ontbeert om de bestreden beslissing die hem een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur (TADD) ontzegt, vernietigd te zien "daar de toen[t]ertijd gegeven ongunstige evaluatie is gebleken rechtsgeldig te zijn":

> "Luidens artikel 73quaterdecies geldt het ontslag voor het ambt in die instelling waarop de evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende' betrekking heeft.
> Dat betekent dat verzoeker niet meer kan aangesteld worden, als zijnde een personeelslid in hoofde waarvan verwerende partij ertoe was gehouden hem te ontslaan."

5. In zijn laatste memorie dupliceert verzoeker dat de goedkeuring van zijn TADD op 23 juni 2011 onmiddellijke gevolgen met zich meebrengt. Het recht op aanstelling TADD ontstaat onmiddellijk zodra voldaan is aan de wettelijke voorwaarden van bekwaamheidsbewijs en anciënniteit. Steunend op dit uitgangspunt, werkt verzoeker nader uit dat hij voor welbepaalde uren als voorrangsgerechtigde in aanmerking kwam en dat nog enkel na twee opeenvolgende negatieve evaluaties voor hem een ontslag of een weigering tot aanstelling kan dreigen.

6. Op de terechtzitting voegt verzoeker hier nog aan toe, dat hij reeds vroeger zijn TADD-rechten had opgebouwd, maar dat hij het voorafgaande schooljaar te laat had gekandideerd om er aanspraak op te kunnen maken.

Beoordeling

7.1. Artikel 73*quaterdecies* van het rechtspositiedecreet luidt:

> "Het personeelslid dat in een wervingsambt tijdelijk is aangesteld voor bepaalde duur wordt, met toepassing van artikel 86, 10°, door de raad van bestuur ontslagen als het voor dat wervingsambt één definitieve evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende' heeft gekregen.
> Het ontslag geldt voor het ambt in die instelling waarop de evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende' betrekking heeft."

7.2. Deze bepaling dient gelezen te worden in samenhang met artikel 73*undecies* van het rechtspositiedecreet:

> "§ 1. Een evaluatie, bedoeld in afdeling I, kan leiden tot een evaluatieverslag met eindconclusie 'onvoldoende'.
> § 2. Tegen een evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende' kan het personeelslid beroep aantekenen bij de bevoegde kamer van het college van beroep, zoals vermeld in artikel 73septiesdecies, § 1. Die kamer van het college van beroep garandeert de rechten van verdediging.
> Als het personeelslid, binnen de in artikel 73septiesdecies, § 5, 1°, voorziene termijn, geen beroep aantekent, is de evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende' definitief na het verstrijken van deze termijn.
> Als het personeelslid, binnen de in artikel 73septiesdecies, § 5, 1°, voorziene termijn, beroep aantekent, is de evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende' definitief na de uitspraak van de bevoegde kamer van het college van beroep voor zover die kamer de evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende' niet vernietigt.
> § 3. Na een evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende', en voor zover deze niet leidt tot het ontslag zoals bedoeld in dit hoofdstuk, moet betrokkene een nieuwe evaluatie krijgen. Deze nieuwe evaluatie moet een periode van ten minste twaalf maanden effectieve prestaties omvatten. Deze periode start op het ogenblik dat het evaluatieverslag wordt voorgelegd aan het betrokken personeelslid overeenkomstig artikel 73decies, § 2.
> § 4. De raad van bestuur kan de directeur na een evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende' preventief schorsen volgens artikel 59. Deze preventieve schorsing beslaat de periode vanaf het ogenblik dat de kopie van het evaluatieverslag wordt overhandigd aan het betrokken personeelslid overeenkomstig artikel 73decies, § 2, en tot de termijn of de procedure bedoeld in § 2 verstreken is."

8. Uit deze bepalingen blijkt de keuze van de decreetgever om slechts gevolgen te koppelen aan de evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende' voor zover die "definitief" is, hetzij omdat het personeelslid de termijn laat verstrijken om ertegen beroep aan te tekenen, hetzij na de uitspraak van het college van beroep, voor zover deze de evaluatie niet vernietigt.

De decreetgever heeft met andere woorden aan het instellen van het beroep schorsende werking gegeven.

9. De evaluatie ‘onvoldoende’ heeft betrekking op een wervingsambt waarin verzoeker toentertijd tijdelijk was aangesteld voor bepaalde duur en ze is door de verwerende partij aan verzoeker toegekend op 26 augustus 2011.

Op het ogenblik waarop de algemeen directeur de thans bestreden beslissing nam – 31 augustus 2011 – was er nog geen uitspraak over het beroep van verzoeker tegen de evaluatie met eindconclusie ‘onvoldoende’ die hem op 26 augustus 2011 was toegekend.

Artikel 73*quaterdecies* van het rechtspositiedecreet verleende op dat ogenblik dan ook geen rechtsgrond voor een ontslag van verzoeker.

Overigens is hij toentertijd ook niet ontslagen.

10. Het uitgangspunt van het auditoraatsverslag, namelijk dat verzoeker “juridisch in de voorwaarde [verkeerde] waaronder hij diende te worden ontslagen”, kan door de Raad van State niet worden bijgevallen.

11. Daarmee is evenwel niet uitgesloten dat “verzoeker niet meer kan aangesteld worden”, zoals eveneens wordt gesteld in het auditoraatsverslag.

Immers: op 26 februari 2015 heeft het college van beroep de evaluatie bevestigd.

Het annulatieberoep van verzoeker tegen deze beslissing van het college van beroep is verworpen bij arrest nr. 234.920 van 2 juni 2016.

De evaluatie is bijgevolg thans, in tegenstelling tot wat het geval was op 31 augustus 2011, wél definitief.

12. De vraag rijst dan of verzoeker nog actueel belang heeft bij het beroep, indien blijkt dat de verwerende partij na een eventuele nietigverklaring

thans geen andere keuze meer zou hebben dan te moeten vaststellen dat verzoeker geen aanspraak kan maken op TADD en, bijgevolg, zij hem het gevraagde opnieuw zou moeten weigeren.

13. Die vraag dient onderzocht te worden in het licht van het bepaalde in artikel 21*bis* van het rechtspositiedecreet, waarvan de voor deze vraag relevante onderdelen hierna in herinnering worden gebracht:

> "§ 1. Dit artikel is van toepassing op de personeelsleden en de instellingen van het basisonderwijs en het secundair onderwijs die tot een scholengemeenschap behoren.
> § 2. Een tijdelijke aanstelling in een instelling kan gebeuren in een vacante en/of niet vacante betrekking voor een bepaalde of voor een doorlopende duur. Een personeelslid kan slechts voor doorlopende duur worden aangesteld, als dit personeelslid voldoet aan de bepalingen van dit artikel.
> § 3. Een personeelslid heeft recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur indien het in één of meer instellingen van dezelfde scholengroep gespreid over ten minste drie schooljaren een dienstanciënniteit heeft van ten minste 720 dagen, waarvan 600 effectief gepresteerd, waarbij eveneens worden beschouwd als effectief gepresteerde dagen: zaterdagen, zondagen, wettelijke verlofdagen en schoolvakanties, voorzover deze binnen de aanstellingsperiode vallen. Het zwangerschapsverlof en de periode van verwijdering uit een risico in het kader van bedreiging door een beroepsziekte en/of moederschapsbescherming worden tot een maximum van 210 dagen meegerekend als effectief gepresteerde dagen voorzover die dagen binnen de aanstellingsperiode vallen.
> Het recht geldt in de volgende volgorde voor de betrekkingen:
> 1° in de instellingen van dezelfde scholengemeenschap ongeacht het net;
> 2° in de instellingen van een andere scholengemeenschap van dezelfde scholengroep;
> 3° in de instellingen van dezelfde scholengroep die niet tot een scholengemeenschap behoren.
> Het personeelslid dat een beroep wenst te doen op het recht van een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur moet, op straffe van verlies van zijn recht voor het volgend schooljaar, vóór 15 juni bij de raad van bestuur, kandideren met een ter post aangetekende brief.
> Als het personeelslid in één of meer instellingen van de scholengroep een eerste maal effectief wordt aangesteld voor doorlopende duur in het ambt waarvoor hij het recht heeft verworven, dan geldt dit vanaf dat ogenblik als een over de schooljaren doorlopende kandidatuur voor dat ambt.
> [...]
> § 4. De anciënniteit bedoeld in § 3 wordt vastgesteld op 30 juni voorafgaand aan het schooljaar waarin het personeelslid zijn recht op tijdelijke aanstelling van doorlopende duur laat gelden.
> [...]

§ 5. Het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur geldt voor dat ambt waarin de in § 3 bedoelde anciënniteit is verworven en waarvoor het personeelslid uiterlijk op 1 september van het schooljaar waarin hij het recht wil laten gelden het vereiste bekwaamheidsbewijs of voldoende geacht bekwaamheidsbewijs, bij organieke bepaling of bij overgangsmaatregel, bezit.
Is de in § 3 bedoelde anciënniteit verworven in een ambt van leraar, dan geldt dit recht voor dit ambt en voor alle vakken en specialiteiten waarvoor het personeelslid uiterlijk op 1 september van het schooljaar waarin hij het recht wil laten gelden een vereist bekwaamheidsbewijs, bij organieke bepaling of bij overgangsmaatregel, bezit.
Is de in § 3 bedoelde anciënniteit verworven in een ambt van leraar voor een vak of een specialiteit waarvoor het personeelslid uiterlijk op 1 september van het schooljaar waarin hij het recht wil laten gelden een voldoende geacht bekwaamheidsbewijs, bij organieke bepaling of bij overgangsmaatregel, bezit, dan geldt dit recht voor dit ambt, dit vak of deze specialiteit en daarenboven ook voor alle vakken en specialiteiten waarvoor het personeelslid een vereist bekwaamheidsbewijs, bij organieke bepaling of bij overgangsmaatregel, bezit.
§ 6. Een personeelslid dat krachtens § 5 recht verworven heeft op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur, verliest dit recht in het betrokken ambt wanneer hij vervolgens vijf opeenvolgende schooljaren geen diensten heeft gepresteerd in één of meer instellingen van de scholengemeenschap.
§ 7. Een personeelslid dat aangesteld is voor bepaalde duur en dat wordt ontslagen:
[...]
2° volgens artikel 73quaterdecies of volgens artikel 47quaterdecies van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs, kan de diensten die het vóór het ontslag presteerde in de instelling of de pedagogische entiteit waar het werd ontslagen niet meer in aanmerking nemen voor de berekening van de anciënniteit zoals bedoeld in § 3 en § 4 van dit artikel maar beperkt tot de diensten die gepresteerd werden in het ambt waarvoor het werd ontslagen. Het personeelslid kan daarenboven de diensten die het gepresteerd heeft bij andere instellingen van de scholengemeenschap en van de scholengroep in het ambt waarvoor het werd ontslagen, niet aanwenden om in de instelling of de pedagogische entiteit waar het werd ontslagen het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur in te roepen zoals bedoeld in § 3 van dit artikel.
§ 7bis. Een personeelslid dat aangesteld is voor doorlopende duur en:
[...]
2° dat wordt ontslagen volgens artikel 73terdecies of volgens artikel 47terdecies van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs:
- kan de diensten die het vóór het ontslag presteerde in de instelling of de pedagogische entiteit waar het werd ontslagen niet meer in aanmerking nemen voor de berekening van de anciënniteit zoals bedoeld in §§ 3 en 4

van dit artikel maar beperkt tot de diensten die gepresteerd werden in het ambt waarvoor het werd ontslagen;
- verliest het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur enkel in de instelling of de pedagogische entiteit waar het werd ontslagen én beperkt tot het ambt waarin het werd ontslagen;
- kan vanaf het ogenblik van het ontslag op basis van diensten gepresteerd in een andere instelling van de scholengemeenschap en van de scholengroep ook geen recht meer laten gelden op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur in de instelling of de pedagogische entiteit waar het werd ontslagen, voor zover het gaat om een aanstelling in het ambt waarin het werd ontslagen;
3° een definitieve evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende' heeft gekregen in toepassing van artikel 73undecies, kan in afwachting van een nieuwe evaluatie geen aanspraak maken op een uitbreiding van zijn recht op tijdelijke aanstelling van doorlopende duur in de instelling of de pedagogische entiteit waar en het ambt waarvoor het de evaluatie met eindconclusie 'onvoldoende' heeft gekregen.
§ 7ter. [...]
§ 7quater. [...]
Als een personeelslid na een ontslag volgens artikel 73terdecies of artikel 73quaterdecies opnieuw wordt aangeworven in de instelling of de pedagogische entiteit én in het ambt waarin hij werd ontslagen, kan hij voor het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur opnieuw beroep doen op de diensten die hij vóór het ontslag of de afzetting presteerde.
§ 8. Een personeelslid kan het recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur laten gelden voor elke vacature die in de loop van het schooljaar ontstaat, behalve wanneer hij reeds als titularis voor doorlopende duur is aangesteld voor een voltijdse betrekking.
§ 9. Wanneer de directeur over verscheidene vacatures beschikt, moet hij bij voorrang betrekkingen die definitief vacant zijn toewijzen aan personeelsleden met een recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur.
[...]"

14. Op de terechtzitting is aan de partijen uitdrukkelijk voorgelegd, dat het actueel belang óók te beoordelen is, in de hypothese dat het beroep in de zaak A. 215.745 wordt verworpen, uit oogpunt van voormeld artikel 21*bis*, § 7, van het rechtspositiedecreet.

15. Zoals de Raad van State reeds heeft toegelicht in zijn arrest nr. 198.996 van 17 december 2009, wordt het begrip "tijdelijke aanstelling van doorlopende duur" of TADD in het geciteerde artikel 21*bis* van het rechtspositiedecreet in twee betekenissen gebruikt.

Er is, vooreerst, het recht op tijdelijke aanstelling van doorlopende duur voor wie een bepaalde dienstanciënniteit heeft verworven. Dit recht op tijdelijke aanstelling van doorlopende duur wordt verworven in een ‘ambt’, zo blijkt onder meer uit artikel 21*bis*, § 3, vierde lid, en § 5.

De tweede betekenis dan ziet op de effectieve aanstelling waardoor het recht op tijdelijke aanstelling van doorlopende duur wordt geconcretiseerd. Die tijdelijke aanstelling van doorlopende duur geschiedt luidens artikel 21*bis*, § 2, in een welbepaalde vacante of niet-vacante betrekking.

Tussen beide betekenissen bestaat ook een verband: artikel 21*bis*, § 6, bijvoorbeeld stelt dat een personeelslid zijn recht op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur “in het betrokken ambt” verliest wanneer hij vijf opeenvolgende jaren geen diensten heeft gepresteerd in instellingen van de scholengemeenschap of, met andere woorden, er geen tijdelijke aanstelling van doorlopende duur in een betrekking heeft gevraagd of gekregen.

16. Het recht op een TADD in het ambt (eerste betekenis van TADD) verwerft het personeelslid door de vereiste dienstanciënniteit op te bouwen. Artikel 21*bis*, § 3, van het rechtspositiedecreet vereist voor een recht op TADD dat het personeelslid een welbepaalde anciënniteit heeft opgebouwd in de instellingen van de scholengroep. Die anciënniteit wordt overeenkomstig artikel 21*bis*, § 4, “vastgesteld op 30 juni voorafgaand aan het schooljaar waarin het personeelslid zijn recht op tijdelijke aanstelling van doorlopende duur laat gelden”.

Hiertoe is geen bijkomende beslissing of goedkeuring vanwege het schoolbestuur vereist. Het schoolbestuur heeft hierin gewoon niet te beslissen: het personeelslid voldoet aan de voorwaarden, of het voldoet er niet aan. Overigens kan een schoolbestuur vóór 30 juni niet altijd met absolute zekerheid weten of een personeelslid het recht op TADD (eerste betekenis) zal verworven hebben: de anciënniteit, bijvoorbeeld, wordt immers pas vastgesteld op 30 juni vooraf-

gaand aan het bedoelde schooljaar waarin het personeelslid zijn TADD wil laten gelden.

Om die reden kan verzoeker de e-mail van 23 juni 2011 niet tot zijn profijt inroepen. Die e-mail dient zo te worden begrepen dat verzoeker tijdig heeft gekandideerd, zoals is vereist bij artikel 21*bis*, § 3, derde lid, van het rechtspositiedecreet.

17. Luidens artikel 21*bis*, § 2, van het rechtspositiedecreet kan een personeelslid slechts voor doorlopende duur worden aangesteld, als het voldoet aan de bepalingen van dit artikel.

Na een gebeurlijke nietigverklaring zal de verwerende partij dan ook moeten nagaan of verzoeker “voldoet aan de bepalingen van dit artikel” – en dus recht heeft op een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur in het ambt – opdat hem een tijdelijke aanstelling van doorlopende duur mag worden gegeven in een welbepaalde vacante of niet-vacante betrekking (tweede betekenis van TADD). Vervolgens zal de verwerende partij nog moeten nagaan of er aanstellingsmogelijkheden open stonden.

De verwerende partij zal dan in de eerste plaats moeten vaststellen dat verzoekers evaluatie definitief is geworden.

Weliswaar kan verzoeker niet meer op grond van artikel 73*quaterdecies* van het rechtspositiedecreet worden ontslagen, aangezien hij op het ogenblik van definitief worden van zijn evaluatie geen personeelslid meer is in de betrokken onderwijsinstelling. De Raad van State is evenwel van oordeel dat de decreetgever, die heeft gewild aan het personeelslid bescherming te bieden zolang de evaluatie ‘onvoldoende’ niet definitief is, evenzeer geacht moet worden aan die bescherming een einde te stellen zodra de evaluatie wél definitief is geworden. Anders oordelen zou de sanctie die de decreetgever in artikel 21*bis*, § 7, van het rechtspositiedecreet koppelt aan het ontslag wegens een

‘onvoldoende’ – maar gelet op artikel 73*quaterdecies* in wezen aan de evaluatie ‘onvoldoende’ – niet werkdadig maken.

18. Dit alles betekent, met andere woorden, dat de verwerende partij na een eventuele nietigverklaring thans zal moeten vaststellen, op grond van de definitief geworden evaluatie met eindconclusie ‘onvoldoende’, dat verzoeker overeenkomstig artikel 21*bis*, § 7, 2°, van het rechtspositiedecreet “de diensten die [hij] vóór het ontslag presteerde in de instelling of de pedagogische entiteit waar [hij] werd ontslagen niet meer in aanmerking [kan] nemen voor de berekening van de anciënniteit zoals bedoeld in § 3 en § 4 van dit artikel maar beperkt tot de diensten die gepresteerd werden in het ambt waarvoor [hij] werd ontslagen”.

Verzoeker argumenteert ter terechtzitting, dat hij reeds in vroegere schooljaren voldoende dienstanciënniteit had opgebouwd en dat hij dus reeds een recht op tijdelijke aanstelling van doorlopende duur in het ambt had verworven, maar nog niet had geconcretiseerd omdat hij niet of laattijdig had gekandideerd. Dit verweer faalt, daargelaten nog of het tijdig is, aangezien de aangehaalde sanctie alle diensten in het ambt uitveegt en niet enkel die waarop de evaluatie betrekking had.

19. Aldus heeft verzoeker niet langer belang bij het beroep, aangezien hij niet meer de dienstanciënniteit kan claimen die vereist is voor het verwerven van een recht op tijdelijke aanstelling van doorlopende duur en om dit op 1 september 2011 te doen gelden. De gevraagde nietigverklaring kan niet het door hem nagestreefde voordeel opleveren, want na een gebeurlijke nietigverklaring zou de verwerende partij immers hoe dan ook enkel kunnen vaststellen dat verzoeker niet voldoet aan de TADD-voorwaarden.

De Raad stelt vast, ambtshalve, dat het beroep onontvankelijk is bij gebrek aan actueel belang.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 14 juni 2016, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,

bijgestaan door

Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Tiny Temmerman	**Geert Van Haegendoren**